

KISFALUDY SÁNDOR'

MUNKÁI.

MÁSODIK KÖTET.

HIMFY' SZERELMEL.

II. RÉSZ.

PESTEN, 1833.

WIGAND OTTO' TULAJDONA.

HIMFY'

SZERELMEI.

IRTA

KISFALUDI KISFALUDY SÁNDOR.

MÁSODIK RÉSZ.

A' BÖLDÖG SZERELEM.

PESTEN, 1833.

WIGAND OTTO' TULAJDONA.

J. H. D. ...

L'amour est notre vie: oui, vivre c'est aimer,
C'est rendre un autre heureux, et c'est l'être soi-même.

BERNIS.

A'

BOLDOG SZERELEM.

Enchainés à la fois par l'hymen et l'amour,
Couple d'époux amants, quel bonheur est le nôtre!

HELVETIUS.

1. Dal.

Hallyátok! kik esmerétek
Keserveit éltemnek,
Kik szántatok, 's részt vevétek
Gyötrelmiben szívemnek:
Örüllyetek, hív Barátok!
Boldoggá lett éltemen,
Áldássá lön a' vad átok,
Melly függ vala szívemen;
Hallyad 's érezd, Föld 's Levegő!
Enyém! enyém örökre Ő! —
Hálá, Lízám, szívednek!
Sorsom! rendelésednek.

2. D a l.

Múzám te! ki zokogással

Töltéd a' Természetet,

Töltsd most örömkialtással

Napnyugotot-keletet!

Patak! ittad síralmimat?

Most örömmim' könnyét idd! —

Zephyr! hordtad panaszimat?

Most öröömöm' hangját vidd! —

Ámor látván hívségemet,

Üdvezítetté szerelmemet:

Az Égbe felemele,

Hol Psyche van Ő-vele.

3. D a l.

Vétettem én, mondván, hogy jég

Isteni jó ,s nagy szíve;

Szeretett Ő engem' mindég,

Hívem volt, mint én híve;

Egymást látván, legottan már

Egy úton járt érzésünk;

Rossz emberek (sok szív így jár!)

Gátlák ölelkezésünk':

Szívem' lángját kikémlelték,

Szerencsémét irigyelték,

Rágalmazták lángomat, —

És megásták poklomat.

4. D a l.

'Ti, a' Sorsnak ostorai,
 Jó hír' 's névnek férgei,
 Társaságnak Sátánnyai,
 A' szíveknek mérgei,
 Becsületnek gyilkossai,
 Az erkölcsnek gyötrelmi,
 Az ifjúság' áspissai,
 Teremtésnek fertelmi, —
 Töpörödött Boszorkányok!
 Néktek most már füttyöt hányok:
 Károgjatok bár, nem árt,
 Nyelvetek nem tehet kárt.

5. D a l.

Kivált, ragyás, aszott bagoly,
 Te, az erkölcs' Párkája,
 Ki mindent megrágsz, mint a' moly,
 Belzebubnak kajlája!
 Ki csak alig mozogsz immár,
 Nyelved mégis kerepel,
 Kit a' pokol nyíltt öllel vár,
 'S ha mégy, — bezzeg ünnepel
 Pondró-nyelved csak túrkállyon,
 Szívnek vermet csak áskállyon, —
 Banya! most már nevetlek,
 'S mind örökre megvetlek.

ÉNEKEK' LAJSTROMA.

	Lap.
A' kelő Nap lövelli már	81
Hah! Istenség a' Szerelem	121
Ott, hol Hymen' kötelében	270
Szeretek én tébolyogni	195
Szeretem én komor télben	232
Ti, kegyes Ég' szülöttjei	152
Végre tehát elnyertelek	32

DALOK' LAJSTROMA.

A' bereknek gyors kaszási	65
A' bölcs szíven (szerelmében	254
A' Férj fennköltt, tüzes legyen	80
A' gyermekkor' örömei	136
A' jövendő' reményein	190
A' kínokról beszéllgeténk	19
A' királyi palotában	208
Akkor, midőn oda dülünk	64
Alig nézi magát körül	211
Alom Amor' boldogsága	280

	Lap.
Ama' tenger keserveket	279
A' melly Hyment pénz, 's czím szerzett. . .	213
A' melly szív, míg nyereséget	224
A' melly szívnek érzeményi	184
A' mesterség, boldog lenni	171
A' mezei gazdaságban	132
A' mit kívül, belől esmér	261
Ámor' ezer mesterségét	277
Ámornak sok a' rokonnya	286
Ámor nélkül a' Szép és Jó	102
Ámort, kinek csak buja kény	142
A' Sors' Ura bölcsen teszi	153
A' szélnél is sebesebben	186
A' Szerelem ad kezdetet	183
A' Szerelem, és Barátság	141
A' Szerelem, és Reménység	192
A' Szerelem' keserujét	295
A' Szerelem' oskoláját	72
A' Szerelem' örömei	100
A' Szerelem erkölcsöket	287
A' Szerelmet, mellyre két szív	185
A' szerencse' kebelében	97
A' szívárvány színeivel	297
A' Szív' minden indulattya	263
A' Szív' minden indulattya	299
Asznak a' rét' virágai	115
A' szokáshoz, emberekhez	96
A' Teremtő' szerzeménnye	178
A' Természet' emlőjiből	31

	Lap.
A' Természet' kebelében	15
A' test' pompás szépségei	73
A' tudomány' és dicsőség'	28
A' veszélyes fergetegben	76
A' Világ egy nagy üres tér	105
A' Világ' nagy tengeréből	170
Az arannyal teli zacskó	267
Az egész nagy 'Természetbe'	179
Az életnek tengerében	210
Az életnek tengerében —	218
Az első csók ajakiból	113
Az emberi tétemények	291
Az emberszív, valamíg vér	112
Az embert fő indulattya	281
Az embert, ki' kebelében	300
Az Ész minden új tudtával	266
Az Istennek akarattya	225
Az kinn nyargal szágúldozva	77
Az örökké nyughatatlan	134
Az öröm egy kényes virág	187
Az öröm, kit bánat 's csömör	289
Az öröm úgy nevelkedik	215
Balúl téssz, ha kárhoztatod	176
Bízodalom fő áldása	207
Boldogítani, boldogúlni	292
Boldogok, míg még ártatlan	217
Boldog óra! hogy lángaim	246
Csupán magad, értelmes Ész	264
Eddig a' bú' fellegével	21

	Lap.
Eddig csak bús henyélésben	27
Egy Istenért, egy Hazáért	98
Egy kincstek van, óh Leányok!	216
Egymás mellett be szépen áll	25
Egy szavára — síralmimnak	104
Egy szép Hölgynek ellenében	146
Egy szép 's jó Szüz' tiszteletét	260
E' hiános por-életben	294
Élés által a' Szerelem	143
Éllyük (dorgálni ki meri?)	108
Éllyük, éllyük az életet	251
Éllyük okos intézettel	149
Első kegyes tekintete	67
Eltörlötték inségemet	18
Erdőn, mezőn zúgva dül fül	268
Érzékeny szív, értelmes Ész	214
Érzeményink' hajnalában	282
Esmerd-meg az embereket	148
Ezen földi por-életben	181
Ezerféle képzelet	99
Ezer öröm virágozik	249
Ez' órának lejárttával	138
Ezt a' roppant Természetet	209
Fagyva fekszik a' Természet	139
Fájdalmimban átkoztalak	14
Fellengező reményekkel	78
Gyülöllek én, Aszszony-férjfi	220
Ha a' hideg, feszegető	180
Ha csak a' Szép vonsz tégedet	191

	Lap.
Ha csak habos testi kények	145
Ha egy szép test' látására	221
Ha igaz a' vélekedés	69
Ha itt a' dél, már készen vár	63
Hajházzon más uraságot	66
Ha Kedvesem mellettem ül	62
Hallyátok, kik esmertétek	7
Ha némellykor — csak futtában	174
Ha nem érnek az elmével	111
Ha nem ügyel az Ész rája	288
Ha Tavasznak leheltére	222
Ha úgy nézed szépségedet	114
Hívtség, melly olly erősen áll	58
Hívtség, melly olly erősen áll	59
Hogy a' Hírnek templomában	293
Hogy először megnyílt nékem	177
Holnap nem lessz, a' mi ma van	70
Hol nem jártak gondolatim	193
Hültt helye a' sűrű dombon	117
Igazságnak, valóságnak	247
Kendericzék, Fülemlék!	298
Két dolog van, olly szükséges	189
Két elmében egy értelem	226
Kezdgy idején fősvénykedni	283
Ki a' tömlöcz' penészszeből	103
Ki egy szép 's jó Feleségben	147
Kiki maga úttján járjon	269
Kivált, ragyás aszott bagoly	11
Leány! midőn gombolyodnak	230

	Lap.
Legény! Leány! míg eredben	77
Lybiának homokjain	265
Más a' Világ' ábrázattya	22
Megemésztéd az erdőnek	285
Midőn a' Nap' sugárinak	188
Midőn gyermek-időnk elmúlt	29
Midőn reggel felszerkenünk	61
Míg az élet' tavaszszában	256
Miként sejtí Ó lelkemből	127
Miket, szívem ömledezvén	301
Mind az, a' mit a' Halandók	128
Minden nap új kellemekekkel	258
Minden vizek kicsapának	223
Minekutánn' kezeinket	16
Mint a' Tavasz' varázszattya	109
Mint borzasztó Havasoknak	150
Mint dühödik, üvölt, 's ordított	140
Mint egy nap az esztendőben	107
Mint előzi akaratom	74
Miólta, mint bimbójikból	278
Mit nem kíván, miket nem sejt	173
Mosolyogva jönnek, mennek	60
Most négyszer hét esztendeje	110
Munka töltvén nappalimat	101
Múzám te! ki zokogással	8
Ne csudáld, hogy majd minden szó	257
Néha, midőn mellettem ül	26
Ne káromold, sőt hálállyad	106
Ne mérkéld, óh balgatag Ész!	228

	Lap.
Nem, ki névért, dicsőségért	120
Nem mind myrtus, a' mit Amor	212
Nézd a' rózsát bimbójában	23
Nincsen minden emberfőben	290
Nincsen, nem volt, nem is léssen	182
Nincs öldöklőbb, nincs mérgeesebb	250
Óh te! ki a' nagy Világnak	129
Óh te! szívem' Kedveltyének	172
Olly szükséges szívemnek Ó	262
Ó is engem' rég' szeretvén	20
Ó mellette nem érzem én	79
Órizzétek jó nevetek'	219
Ragyogó melly-csillagodat	255
Rokon embertársatokkal	116
Seregesen megy a' vad lúd	259
'S hát meg' újra lobbot vete	56
Soká' fel nem támadhatott	17
Sokan voltak, kik Ót kérték	135
Sokat mondék kellemiről	247
Sokat mondék Szerettemről	284
Sokkal szebb most a' Természet	68
Sok szép 's jó van itt a' Földön	231
Sokszor, midőn bámúlással	194
Sorsunk' vászna e' Föld hátán	144
Szabadságban, szeretetben	175
Szegény, vagy rossz belsejébe'	118
Szelelemről hogy jól írjon	119
Szilajságunk' szelídíteni	252
Szinte már majd öszvecsaptak	30

	Lap.
Szív 's Ész külön két kalaúz	131
Te, az idők' tengerébe	137
Te, ki élted' boldogságát	248
Te, szemének tekintete!	227
Tí, a' Sorsnak ostorai	10
Tiéd minden gondolattya	24
Tí, kik Himfyt dicséritek	151
Tí, kik kívül úgy fázatok	12
Tí, kik szívem' vad kinyával	13
Tökélletes bizodalom	57
Tőle jönnek, hozzá térnek	71
Tudós lehetsz, de bölcs nem vagy	133
Úgy szí lelkem boldogságot	296
Van egy erkölcs, mellyet imád	130
Vétettem én, mondván, hogy jég	9
Volt egy idő, hogy Auróra	279